

SKT. ANNÆ KIRKE MEDITATIONSFOLDER

09. – 22. FEBRUAR 2025.



5. ALM. SØNDAG

Ev.: Luk 5,1-11

På den tid, da Jesus stod ved Genesaret Sø, og folkeskaren trængtes om ham for at høre Guds ord, fik han øje på to både, der lå ved søen. Fiskerne var gået fra dem og var ved at skylle garnene. Så gik han op i en af bådene, den der tilhørte Simon, og bad ham lægge lidt fra land. Så satte han sig og underviste skarerne fra båden.

Da han holdt op med at tale, sagde han til Simon: »Læg ud på dybet, og kast jeres garn ud til fangst!« Men Simon svarede: »Mester, vi har slidt hele natten og ingenting fået; men på dit ord vil jeg kaste garnene ud.« Det gjorde de, og de fangede en stor mængde fisk, så deres garn var ved at sprænges. De gjorde tegn til deres kammerater i den anden båd, at de skulle komme dem til hjælp, og de kom og fyldte begge både, så de var lige ved at synke.

Da Simon Peter så det, faldt han ned for Jesu knæ og sagde: »Gå bort fra mig, Herre, for jeg er en syndig mand.« For han og alle de, som var med ham, var grebet af rædsel på grund af den fangst, de havde fået – ligeså Jakob og Johannes, Zebedæus' sønner, som fiskede sammen med Simon. Men Jesus sagde til Simon: »Frygt ikke! Fra nu af skal du fange mennesker.«

Og de lagde bådene til land og forlod alt og fulgte ham.

Peters fiskefangst, et mirakel, som rammer Peter og hans kammerater meget dybt, fordi det sætter deres professionalisme, som fiskere, ude af kraft, samtidig beviser Jesus, at når de handler efter Guds Ord, så sker der noget ganske særligt, det umulige i menneskers øjne, bliver pludselig muliggjort i kraft af lydighed overfor Gud vilje.

“På dit ord vil jeg kaste garnene ud.” De var allesammen godt klare over, at denne nat skulle de ikke regne for en vellykket nat, hvad fiskefangsten angår. Nu har de slidt hele natten og ingenting fået, så kan vi nok regne ud, at hele situationen udspiller sig omkring daggrytimerne, hvor fiskerne var meget trætte og ville gerne hjem til deres koner og børn, for at spise, sove og samle kræfter til den nye dag, der var ved at komme. Fisk var deres brød, de kunne sælge dem på markedet og tjene penge til livets ophold.

Jesus forstår godt deres skuffelse, også vores skuffelse i dag, når vi kommer til kort med vores planer, beregninger, og hårdt arbejde, dog uden at tjene en skilling. Der er altid en risiko for, at ting ikke fungerer, som de skal, og man kan gå fallit fra dag til anden. Når man stoler på sin viden og sunde fornuft, skal der altid tages forbehold. Sådan er det nu med os mennesker, ingen kan garantere noget som

helst, fordi vi desværre bærer arvesyndens formørkelse, som en del af vores menneskelige natur, derfor tager vi så ofte fejl, og ikke mindst begår vi synder, der gør, at vi har svært ved at skelne mellem godt og ondt, at finde sandheden, og selv om det lykkedes nogle gange at komme tæt på livets sandhed, så bliver man ofte forvirret i sine prioriteringer.

Når Jesus kommer til Peter og hans arbejdsfæller, er der ingen tvivl eller tøven i den måde, Han taler til dem på. Vi kan straks fornemme i luften en total sikkerhed, Jesus har fuldstændig styr på denne situation, som i deres øjne så dårligt ud efter en mislykket fangst. Der var ikke engang et ord trøst, som de måske havde forventet, men ganske kort og kontant en befaling, hvad der skulle gøres, for at det lykkedes denne gang. De var ellers nogle hårde bananer, de der fiskere, mænd, der ikke behøvede, at ting skulle blive gentaget. De fornemmer udmærket, at Jesus har magt i sit Ord, så man gør, hvad der bliver sagt.

Bare vi kunne være sådan, som Peter og hans kammerater, og ubetinget stole på Jesu Ord, det Ord vi finder i Hans glæde budskab til hele menneskeheden. Hvorfor er det så svært at droppe alle sine forbehold og mange tvivl, så vi med et åbent sind kan være parat til at lytte og rette os efter Guds vilje? Vi kunne blive meget bedre og mere effektive mennesker i vores jordiske liv, hvis alt i dette liv var præget af en ægte kærlighed til Gud. Du og jeg, alle, der bærer et kristent navn i kraft af dåbens sakramente, er kaldede til at være menneskefiskere, og det er ikke et høfligt spørgsmål, men en klar opfordring fra Vorherre, der sender os ud i verden for at fange mennesker i Hans Kirkenet. "Vær ikke bange", siger Jesus, fangsten skal nok lykkes, vi skal blot gøre præcis det, som Jesus siger til os gennem sin hellige Kirke.

/ P. Andrzej Papuga C. M. /

FEBRUAR 2025

PAVENS INTENTION

For kald til præste- og ordenslivet

Lad os bede for, at det kirkelige fællesskab må imødekomme ønsker og tvivl hos de unge mennesker, der føler et kald til at tjene Kristi mission i præstegerningen og i ordenslivet.



Gode Fader, Du vedbliver at kalde unge mennesker til at tjene Kristi mission i et præsteligt og religiøst liv;

lær os at tage imod deres tvivl og ønsker.

Vi beder Dig om at skænke os større åbenhed og nærhed til deres spørgsmål,

med opmærksom og uselvvisk lytning, så vi med fornyet frihed og entusiasme bedre kan følge deres dømmekraft.

*At vi, som et kirkeligt fællesskab, må opdyrke en glædelig, modig, autentisk og inspirerende og dedikeret tjeneste.
At vi, idet vi fokuserer på Jesus og hans Rige, og drevet af Helligånden, må skabe gunstige betingelser for, at "kaldets evangelium" vil tænde hjerterne hos dem, der er åbne for Din kaldelse. Amen.*

LITURGISK KALENDER

10. MANDAG i 5. alm. uge. Skt Scholastica 1 Mos 1,1-19.

Ev.: Mark 6,53-56. **🕊 Herren skal glæde sig over sine værker.**

11. TIRSDAG. 1 Mos 1,20--2,4a. Ev.: Mark 7,1-13.

🕊 Herre, vor Herre! Hvor herligt er dit navn over hele jorden.

12. ONSDAG. 1 Mos 2,4b-9.15-17. Ev.: Mark 7,14-23

🕊 Min sjæl, pris Herren!.

13. TORSDAG. 1 Mos 2,18-25. Ev.: Mark 7,24-30.

🕊 Lykkelig hver den, der frygter Herren.

14. FREDAG Skt CYRILLUS og Skt METHODIUS værnehelgener for Europa. ApG 13,46-49 Ev.: Luk 10,1-9

🕊 Gå ud i alverden og prædik Evangeliet!

15. LØRDAG. 1 Mos 3,9-24. Ev.: Mark 8,1-10.

🕊 Herre, du har været vor bolig i slægt efter slægt.

16 FEBRUAR 6. ALM. SØNDAG.

Jer 17,5-8; 1 Kor 15,12.16-20. Ev.: Luk 6,17.20-26.

17. MANDAG i 6. alm. uge. 1 Mos 4,1-15.25. Ev.: Mark 8,11-13.

🕊 Du skal bringe takoffer til Gud.

18. TIRSDAG. 1 Mos 6,5-8; 7,1-5.10. Ev.: Mark 8,14-21.

🕊 Herren velsigner sit folk med fred!

19. ONSDAG. 1 Mos 8,6-13.20-22. Ev.: Mark 8,22-26.

🕊 Herre, jeg bringer dig slagtoffer til tak

20. TORSDAG. 1 Mos 9,1-13. Ev.: Mark 8,27-33.

🕊 Herren ser ned fra himlen til jorden.

21. FREDAG. 1 Mos 11,1-9. Ev.: Mark 8,34--9,1.

🕊 Lykkeligt det folk, Herren udvalgte sig til ejendom.

22. LØRDAG APOSTLEN PETERS STOL 1 Pet 5,1-4

Ev.: Matt 16,13-19 **🕊 Herren er min hyrde, jeg lider ingen nød.**

Pave Frans forklarer jubilæumsåret. (del 1)



Pave Frans skrev om, hvad jubilæumsåret bringer os, i et særligt dokument - den såkaldte pavelige bulle med titlen "Spes non confundit", hvilket betyder "håbet kan ikke skuffe". Her er nogle vigtige punkter fra dette dokument, der inspirerer os til at tage konkrete handlinger i løbet af de næste tolv måneder.

Genopdag tålmodighed: det er godt for os og for alle omkring os
Vi har vænnet os til at ville have alt og med det samme, i en verden, hvor hastværk er blevet til en fast del.

Vi har ikke længere tid til at mødes, og ofte er det selv i familier svært at være sammen og snakke roligt. Tålmodigheden er blevet drevet ud af hastværk, til menneskehedens store skade. Utålmodighed, nervøsitet og nogle gange uberettiget vold tager over, hvilket skaber utilfredshed og isolation.

Desuden, i internettets tidsalder, hvor rum og tid erstattes af "her og nu", er tålmodighed ikke noget, der altid er til stede i vores hjem. Hvis vi stadig var i stand til at se på skabelsen med undren, ville vi måske forstå, hvor afgørende tålmodighed er. Man må vente på årstidernes skiften med deres frugter; observere dyreliv og deres udviklingscyklusser; man må have den hellige Frans' enfoldige øjne, som i sin Solsang, skrevet for præcis 800 år siden, så skabelsen som én stor familie og kaldte solen "bror" og månen "søster".

At genfinde tålmodighed er rigtig godt for os selv og for andre. Den hellige Apostel Paulus henviser ofte til tålmodighed for at understrege vigtigheden af udholdenhed og tillid til det, Gud har lovet os, men frem for alt vidner han om, at Gud er tålmodig med os, han er "den Gud, som giver tålmodighed og trøst" (Rom 15,5). Tålmodighed, også som en frugt af Helligånden, opretholder håbet og styrker det som en dyd og en livsstil. Lad os derfor lære at bede ofte om tålmodighedens nåde, som er håbets datter og samtidig understøtter det. ["Spes non confundit", punkt 4]

